

Tito živi v nas

V petek je minilo štiri leta, ko smo za vedno ostali brez našega velikega voditelja tovariša Tita. Točno ob 15. uri in pet minut so se po vsej domovini oglasile sirene in vsi smo za trenutek obstali ter si znova

obljubili, da bomo še odločneje stopali po Titovi poti. Na vseh solah pa so v prvih urah spregovorili o njegovem življenju in delu.

Varujmo naše skupne dobrine

Ohranimo kar najboljše pogoje za življenje

Ob pospešenem družbeno-ekonomskem razvoju tudi v občini Velenje v preteklih letih nismo naredili dovolj za varstvo tistih dobrin, ki so potrebna za ohranitev življenja in dela. Stanje na tem področju pa opozarja, da moramo nameniti večjo skrb usklajevanju razvoja z zahtevami za ohranitev okolja. Tako so menili tudi delegati na zadnji seji zborov občinske skupščine, ko so kot osrednjo točko dnevnega reda obravnavali prav probleme na področju varstva okolja v občini Velenje.

Poglejmo nekatere podatke. Osnovna dobrina, potrebna za obstoj človeka in njegove dejavnosti, je vsakor zemlja. V občini Velenje povzročata največje spremembe in degradacijo zemlje naglo zaposlovanje in s tem večanje števila prebivalstva ter proizvodnja lignita. Zaradi izkopavanja lignita, ki je za našo občino temeljna gospodarska dejavnost bo ob koncu eksploatacije prizadeto 1130 ha površin. V območju premovalne kadunje bodo nastala štiri jezera, ki bodo skupno zavzela 415 ha vodnih površin. V prihodnjih petdesetih letih bo potrebno s tega območja preseliti okoli 2000 občanov.

Površina, ki jo bo prizadelo izkopavanje premoga sicer v primerjavi s celotno površino občine ni velika, bilo pa je to zemljišče prav gotovo najustrenejše tako za kmetijsko proizvodnjo, kakor tudi za stanovanjsko in industrijsko gradnjo. Ker bo z nastankom tako velikih vodnih površin prišlo na tem območju, ki je v občini najgostejše naseljeno gotovo do iskanja ustreznih - gospodarskih koristi, bi morali rešitve za reaktivacijo začrtati že sedaj.

Med velike onesnaževalce našega okolja sodijo tudi odlagališča odpadkov. Sedaj sta v občini dve odlagališči, in sicer eno za odlaganje komunalnih in eno za odlaganje industrijskih odpadkov. Za obe ni bilo izdano uporabno dovoljenje, saj med drugim ležita na eksploatacijskem področju lignita in so zato možni neposredni vplivi na onesnaževanje okolja, posebno jezer in podzemnih voda. Sanacija kakršno načrtuje Vekos za odlagališče komunalnih odpadkov, ki bo onesnaženo vodo s tega odlagališča prečrpaval v kanale za odpadno vodo prav gotovo problem le prelaga z enega na drugo področje.

Sicer pa pogledimo še kako je z vodnimi viri. Ti so v naši občini

dokaj brezobzirno izkoriščani in skrajno onesnaženi. Samo tovarna usnja Šoštanj umaže reko Pako tako kot mesto s 40 tisoč prebivalci. In če pomislimo, da se ta do skrajnosti onesnažena reka nato izliva v Savinjo, ki je nekaterim celo vir pitne vode, potem je več kot očitno, da je naš odnos do okolja zelo zaskrbljujoč.

Vodnih virov pa seveda ne uničuje le tovarna usnja Šoštanj, svoj delež prispeva tudi del drugih gospodarskih panog v občini in prebivalstvo. Dodaten problem povzroča še slabšanje podtalnice zaradi uvajanja kmetijskih preparatov v kmetijstvu, zaradi neustreznih lokacij gradbenih objektov, neurejenih kanalizacij, gramoznic in podobnih objektov.

Večina vode se prečiščuje le z usedanjem, strupene snovi pa so prepuščene naravnemu procesu čiščenja. V občini Velenje ima ustrezno čistilno napravo le TGO Gorenje. Zato tudi ni čudno, da moramo kvalitetno pitno vodo iskati v drugi občini — Mozirju.

Če k temu dodamo še naravnost zastrašujoče odlaganje elektrofiltrskega pepela v Plevelovo jezero, potem ogroženost najbolj naseljenega področja v občini Velenje dobiva še neko novo dimenzijo.

Vsako leto Šoštanjске termoelektrarne odložijo milijon ton tega pepela, kar bo v naslednjih vzemimo petdesetih letih obratovanja prineslo 50 milijonov ton pepela. Številka, ki si jo je težko predstavljati in problem, ki bi mu le z ustrezno analizo lahko ugotovili vse razsežnosti.

Za konec se ustavimo še pri onesnaževanju ozračja. Največji onesnaževalec so v občini Velenje gotovo termoelektrarne Šoštanj, po ugotovitvah krajanov pa tudi tovarna usnja Šoštanj ter Vemont. TGO Gorenje in tovarna keramičnih ploščic. Škoda, ki jo povzročajo termoelektrarne je predvsem na gozdni vegetaciji in kmetijskih kulturah. Resne poškodbe so opazne na okoli 350 hektarjih njiv, sadovnjakov, vinogradov, travnikov in pašnikov. Brez ustreznih ukrepov bo gotovo to območje z leti še bistveno večje.

Očitno je torej, da smo do našega okolja pogosto preveč brezbrilni, pa ne le kot delavci v delovnih organizacijah, ampak tudi kot občani in da bi marsikakšno onesnaženje lahko preprečili z več reda in discipline.

Ukrepi, ki bi jih za izboljšanje našega okolja poleg tega morale storiti delovne organizacije, pa so najpogostejše povezani z zelo velikimi stroški. Toda ker je ta problem neločljiva dimenzija kakovosti družbenega razvoja, bo potrebno tudi v to kisljo jabolko končno enkrat vendarle ugrizniti.

B. Zakošek

Visoka proizvodnja

Velenjski rudarji tudi v tem letu nadvse uspešno izpolnjujejo na začetku leta sprejete cilje. V prvih štirih mesecih tega leta so nakopali že milijon 869 tisoč ton lignita, kar je 101.200 ton več kot predvideva njihov letni načrt.

POTRJEN UGLED V EVROPI — Na predpraznični četrtak so v Mozirju pripravili medobčinsko živinorejsko razstavo, ki je imela tokrat še poseben pomen, saj je pomenila delovno dopolnitev 11. evropske konference rejcev rjavega goveda, ki je bila tiste dni na Bledu. Na razstavi je 45 rejcev iz Gornje Savinjske in Šaleške doline predstavilo 112 živali.

Razstava je izredno uspeša, največ vredna pa so las-kava priznanja rejcev in strokovnjakov iz držav srednje in južne Evrope, Združenih držav Amerike in Turčije. Rejci z našega področja so si tako znova utrdili ugled v evropskem združenju rejcev rjavega goveda, priznanja pa hkrati pomenijo spodbudo in obvezo za še boljše dosežke v prihodnje.

Priprave na volilno programsko konferenco

Prihod štafete mladosti 13. maja

V nedeljo, 13. maja, bomo tudi v občini Velenje pričakali zvezno štafeto mladosti. Štafetno palico bodo naši mladinci prejeli iz rok mladih iz Slovenskih Konjic ter jo ponesli na Titov trg v Titovo Velenje, kjer bo osrednja občinska proslava ob tem dogodku.

Na Titov trg, kjer se bodo že od 12. ure dalje vrstili razni kulturni nastopi, bo ob 14.10 najprej prispela lokalna štafeta, ki jo bodo po krajih naše občine ponesli planinci, ob 14.30 minut pa bo prispela še zvezna štafeta.

V kulturnem programu se bodo zvrstili mladi glasbeniki, folklorne skupine, pevski zbor, godba in recitatorji. Zvezna štafeta pa bo po pozdravnem govoru krenila proti Šoštanju, kjer tudi pripravljajo manjšo slovesnost ter od tu, če bodo to snežne razmere dopuščale preko Slemenke proti Črni na Koroškem.

Poleg priprav na prihod štafete mladosti pa na občinski konferenci ZSMS tečejo tudi aktivnosti povezane z bližnjo konferenco OK ZSMS Velenje. Na njej bodo spregovorili o gradivu, ki obravnava družbeno-ekonomski in družbenopolitični položaj mladih v občini in je sedaj v javni razpravi, izvolili pa bodo tudi novo vodstvo. Za predsednika je predlagan Dušan Jeriha, za podpredsednico Zdenka Kodrič in za sekretarja Bogdan Gregorin.

Naši mladinci pa se pripravljajo tudi na mladinske delovne akcije (prve lokalne so že organizirali), ki se bodo zvrstile v poletnih mesecih. V krajevnih skupnostih ni bilo posebnega zanimanja za udeležbo mladincev pri njihovih delovnih akcijah, več pa so ga pokazala posamezna društva. Pomagali bodo tudi pri urejanju smučišča na Golteh.

Sicer pa se bodo velenjski mladinci letos udeležili le ene

republiške delovne akcije ter sodelovali v brigadi sestavljeni iz pobratenih v mest. Delovne organizacije se namreč v sedanjem gospodarskem trenutku le stežka

odrečejo mladim in največkrat zelo prizadevnim delavcem, ki sodelujejo na teh mladinskih delovnih akcijah.

B. Z.

Občinski odbor Rdečega križa Velenje

Pester teden Rdečega križa

Mesec maj je za člane humanitarnih organizacij zelo pester in delaven. V tem mesecu namreč pripravljajo vrsto akcij.

Od 8. do 15. maja je teden Rdečega križa. Letos je namenjen miru in na predlog slovenskega Rdečega križa poteka pod geslom »s humanostjo in razvojem do miru«. Pri nas je teden Rdečega križa vezan tudi z mednarodnem dnevom treh humanitarnih organizacij — 8. majem, ki ga v kar 131 državah, članicah lige društev Rdečega križa, praznujejo kot dan publicitete in podpore Rdečega križa idealom miru. Hkrati pa na ta dan proslavljajo tudi obletnico rojstva ustanovitelja in velikega humanista Henryja Dunanta. Letošnji teden Rdečega križa je za Jugoslavijo pomembnejši kot prejšnja leta, saj se vključuje v 40-letnico obnove in delovanja te človekoljubne organizacije v naši domovini.

Člani občinskega odbora Rdečega križa Velenje ga bodo proslavili delovno. Teden je gotovo priložnost, da seznanijo občane z delovnim programom za letos, v tem tednu bodo med mlade člane sprejeli prvošolce, sedmošolci pa bodo postali člani krajevnih organizacij Rdečega križa. Prav tako so razdelili veliko propagandnega materiala na zdravstveno temo. V ospredju aktivnosti v tednu Rdečega križa pa je tekmovanje mladih članov in mladine v pomoči starejšim ljudem, invalidom in mladim družinam. Ta akcija je stekla že v začetku meseca februarja, trajala pa bo vse do dneva solidarnosti, 26. julija letos. Se posebno skrb pa člani občinskega odbora Rdečega križa Velenje v tem času

namenjajo ustanavljanju krajevnih organizacij Rdečega križa v samem centru Titovega Velenja. Že sedaj pa se med drugim marljivo pripravljajo še na razstavo mladih članov Rdečega križa, ki bo v začetku prihodnjega meseca. Prihodnjo soboto pa bosta občinski odbor Rdečega križa Velenje in občinski štab civilne zaštite pripravila v Topolšici tekmovanje ekip prve pomoči. Tega tekmovanja se bo udeležilo približno 36 ekip iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti Šaleške doline. Tudi ta akcija se vključuje v praznovanje 40-letnice obnove slovenskega in jugoslovanskega Rdečega križa.

50 krvodajalcev v Split

Danes zvečer bo odpotovalo v Split 50 krvodajalcev velenjske občine. To bo letos že 8. srečanje pobratenih organizacij Rdečega križa Velenje in splitskega Rdečega križa. Med drugim bodo velenjski krvodajalci darovali kri, njihovi splitski gostitelji jim bodo pokazali znamenitosti mesta, člani ožjih odborov pa se bodo sešli še na pogovorih, kjer bodo izmenjali izkušnje in se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju.

Titovo Velenje

Tekmovanje SLO in DS

Na pobudo zveznega sekretariata za ljudsko obrambo in v sodelovanju družbeno-političnih organizacij v naših občinah vsako leto pripravljajo občinska tekmovanja, na katerih mladi preverijo svoje znanje in veščine s področja splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Pred tem so izbirna tekmovanja na vseh srednjih in osnovnih šolah. Ekipa se pomerijo v spretnosti in znanju, reševanju testov, streljanju z zračno puško, nudenju prve pomoči, opisu in razstavljanju puške ter v orientaciji. Mladi odgovarjajo tudi na vprašanja s področja cestno-prometnih predpisov in požarne varnosti.

V Titovem Velenju bo občinsko tekmovanje to soboto. Organizirala ga bosta občinska konferenca SZDL in osnovna šola Gustava Šiliha, ki bo tudi prizorišče tekmovanja. Organizatorja sta k sodelovanju pritegnila tudi druge občinske dejavnosti, ki bodo pripomogli k uspešni in strokovni izvedbi tekmovanja.

nama

VELEBLAGOVNICA
TITOVO
VELENJE

Osrednja proslava ob dnevu OF in 1. maju

Poziv za še večje napore

Na osrednji občinski proslavi v občini Velenje je imela slavnostni govor predsednica občinske konference SZDL Velenje Nada Zavolovšek-Hudarin. Obudila je spomin na usodni april pred 43 leti, ko so fašistične sile skoraj čez noč zbrisale staro Jugoslavijo in ko je bila izrečena obsodba razkosanemu slovenskemu narodu. Prav v teh razmerah se je rodila osvobodilna fronta. Spregovorila je tudi o dosedanjem razvoju in posebej poudarila, da danes ni več časa

za omahovanje in čakanja, saj se moramo zavedati, da nihče ne bo storil v našem imenu koraka naprej za boljši jutri vseh nas. Pozvala je vse, da moramo preiti od besed k dejanjem, saj bodo le tako rezultati naših prizadevanj kmalu vidni. V imenu občinske konference in občinskega sveta Zveze sindikatov se je posebej zahvalila aktivistom, ki so na tej slavnosti za svoje neumorno delo prejeli srebrna priznanja osvobodilne fronte in srebrne znake Zveze sindi-

katov. Po slovesni podelitvi priznanj so za vse dobitnike in ostale vabljeni pevke gimnazijskega pevskega zbora pod vodstvom Danice Pirečnik izvedle celovečerni koncert. Mlade pevke so tudi tokrat predstavile izredno razgiban in bogat program, resnično lepo zapele in tako na najlepši način obogatile osrednje slovesnost v domu kulture v Titovem Velenju ob letošnjem praznovanju dneva osvobodilne fronte in 1. maja v velenjski občini.

Slavnostni govor je imela predsednica občinske konference SZDL Nada Zavolovšek-Hudarin NA GOLTEH ŽIVO

Na Graški gori izredno razpoloženje

Po dežju, snegu so le redki pričakovali, da bo praznični 1. maj lep in sončen. Zvečer je močno deževalo. Tudi praznično jutro ni napovedovalo lepega vremena. Toda, mnogi so vztrajali v upanju, da bodo letošnji prvi maj vendarle lepo preživeli. Člani organizacijskega odbora pri občinskem svetu Zveze sindikatov so se že na vsegodaj odpravili na Graško goro, da bi kar najbolje pripravili srečanje delovnih ljudi in občanov Šaleške doline. Godbeniki so igrali budnice, njihovo igranje pa so spremljale močne kanonade. Bolj ko se je dan oddaljeval od jutra, je postajalo topleje in vse več ljudi je začelo prihajati na Graško goro. Večina z avtobusi do Plešivca, od tam naprej so pot nadeljevali peš. Okrog 11. ure se je začela proslava, na kateri je spregovoril novi predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje Ciril Grebenšek. Tudi

njegov govor je izvenel v pozivu, da moramo vsepovsod, v vseh okoljih delati še bolj zavzeto. V kulturnem programu so poleg članov velenjske rudarske godbe nastopili še člani moškega pevskega zbora Kajuh in recitatorja Drago Seme.

Delegacija pa je položila venec k spomeniku nošenje ranjencev. Po končani osrednji proslavi se je večina zbranih, na Graški gori ude-

ležila še trim pohoda na Lesjakov hrib. Izredno razpoloženi so bili tako gledalci, kot tudi tekmovalci ob vlečenju vrvi, kjer je sodelovalo kar osem moških in tri ženske ekipe. Seveda v takšnem prazničnem ozračju se ni nikomur mudilo nazaj v dolino. To velja tudi za člane ansambla Šik, ki je igral do poznega popoldneva. In tisti, ki se niso razgibali ob vlečenju vrvi, so to storili ob njihovem odličnem igranju.

Mlado in staro se je udeležilo trim pohoda

Svinjski glavi za predstavnike najmočnejše ženske in moške ekipe (S. Vovk)

Občina Velenje

Povsod veselo in praznično

Letošnji praznični dnevi ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda in 1. maju, mednarodnem delavskem prazniku, so bili razmeroma dolgi. Trajali so kar šest dni, če upoštevamo nedeljo in da so skoraj v vseh okoljih za ponedeljek delali eno od zadnjih sobot. Po tradiciji ti dnevi nišo bili takšni, kot smo jih želeli. V četrtek zvečer je začelo deževati, za konec tedna je okolišče vrhove pobelil celo sneg in tako marsikomu pokvaril praznovanje. Močno je deževalo tudi v ponedeljek ves dan, zato tudi ni bilo po ulicah Titovega Velenja tradicionalnega prvomajskega spreveda z baklami. Kljub temu je bilo nadvse veselo na prvomajskem plesu tega dne v Rdeči dvorani. Več sreče so imeli z vremenom v Šoštanj, kjer so v soboto pripravili pr-

vomajsko baklado po tamkajšnjih ulicah in jo sklenili s srečanjem krajanov pri ribiški koči

Kljub dežju, snegu je bilo na vseh koncih in krajih Šaleške doline praznično. Znova so zaplapolale zastave na visokih mlajih, marsikje so zagoreli kresovi. Tu in tam se je zaslišala partizanska pesem ob spremljavi harmonike. Kresovanje so pripravili v krajevni skupnosti Konovo, Strca Vas, Škale — Hrastovec. V teh dveh krajevnih skupnostih so slavili tudi krajevni praznik v spomin na noč med 30. aprilom in 1. majem, leta 1944, ko so borci Bračičeve brigade napadli sovražnikovo postojanko na rudniku in termoelektrarni Velenje. Krajani Starega Velenja, zaselka Straža ob Partizanski cesti so v predprazničnih dneh delali udarniško. V soboto so

udarniško končali izgradnjo podpostaje primarnega dela pri napeljavi toplovodnega ogrevanja, stanovalci ob Ljubljanski cesti, prav tako iz te krajevne skupnosti, pa so istega dne začeli izgradnjo sekundarnega toplovodnega omrežja v dolžini 2500 metrov. V tej krajevni skupnosti so se izkazali tudi pri postavljanju mlajev. Štiri so postavili krajani sami, dva pa delavci Elektro Slovenj Gradec.

Praznovali so tudi v drugih krajevnih skupnostih — skratka, veselo in praznično je bilo vsemu navkljub povsod. To še zlasti velja za četrtek, ko je bila v domu kulture v Titovem Velenju osrednja proslava ob obletnici OF in 1. maju ter v torek na Graški gori, kjer se je na vsakoletnem prvomajskem srečanju zbralo veliko prebivalcev Šaleške doline.

Okrog 11. ure, ko se je začela osrednja prvomajska proslava na Graški gori, je bila zbrana na Gori jurišev velika množica ljudi

Stisnile so zobe, močno potegnile in svinjska glava je bila njihova. Na hitre zbrana ekipa, poimenovale so se po Graški gori, v njej pa so bile po večini predstavnice Gorenja, je tako rekoč z levo roko (seveda so vlekli z obema) opravila s svojimi nasprotnicami. Bile so pač veliko močnejše in težje — ali tudi obratno, veliko težje in močnejše

Razburljivo, napeto je bilo finalno vlečenje med moškimi. Nasproti sta si stali ekipi jamskih strelec in rekovih šoferjev. Strelec so izstisnile iz sebe zadnje moči, bili so tudi bolj obuti in postali so lastniki druge svinjske glave.

Šoštanj

Prvomajska baklada

Čeprav jo je slabo vreme zagodilo tudi Šoštanjčanom pri izvedbi prvomajskega srečanja ob jezeru pa je bila baklada po ulicah tega našega drugega največjega središča vendarle uspešna. Baklade so se udeležili godba Zarja, mešani pevski zbor DPD Svoboda, člani TVD Partizan in raznih drugih društev, ki delujejo v tem kraju. Na ulicah mesta so se kljub prvim

deževnim kapljam zbrali številni domačini, ki so se priključili bakladi na njeni poti k jezeru. Tu je bil pred ribiško kočjo nato krajši kulturni program v katerem so sodelovali godba Zarja in učenci osnovne šole Karla Destovnika Kajuha. Nadaljnje srečanje pa je, žal, precej pokvaril dež, ki je vse tiste, ki si prostor niso uspeli izboriti v ribiški kočji, pregnal domov.

Ob dnevu Osvobodilne fronte pa so v tej krajevni skupnosti pripravili slovesnost na kateri so nekaterim zaslužnim krajanom podelili bronasti znak OF. Prejeli so ga Marija Bubik, Anica Gnezda, Štefka Vuga, Anica Krajnc, Alojz Kurmanšek, Evgen Drvarič, Tone Rep, Jože Mikel in Mihael Hliš.

B. Z.

Bevče

Odkrili spominsko obeležje

V krajevni skupnosti Bevče so ob 27. aprilu, dnevu OF, odkrili na domu družbeno-političnih organizacij prenovljeno spominsko ploščo. Pionirji osnovne šole Bratov Mravljakov, ki bodo odslej skrbeli za to spominsko obeležje, so ob tej priložnosti pripravili kulturni program.

Na slovesnosti pa je govoril tudi Ivan Tamše, predsednik krajevnih organizacij Zveze borcev Šalek-Paka, v katero so združeni tudi borci iz krajevnih skupnosti Bevče.

Vinska gora

Podpisali listino o pobratenju

Vinska gora je sicer v sosednji žalski občini, toda z našo občino jo vežejo številne skupne vezi. Večina delavcev tukaj išče svoj kruh, otroci hodijo v šole v Titovo Velenje, tu je zanje nakupovalno središče, pa pošta in še in še.

Tudi pomoč pri urejanju svojih krajevnih potreb krajani Vinske gore včasih iščejo v občini Velenje. Prav na temelju takšnega medsebojnega sodelovanja je prišlo do tesnejšega povezovanja s krajevno skupnostjo Bele vode in do pobratenja med obema krajevnima skupnostima, ki so ga svečano podpisali 29. aprila v Vinski gori. Slovesnosti ob tem dogodku so se udeležili številni krajani iz obeh krajevnih skupnosti ter predstavniki skupščine občine Velenje. V pogovorih, ki so potekali preko celega dne in med ogledom nekaterih objektov, so krajani obeh krajevnih skupnosti izmenjali izkušnje, ki so si jih pridobili pri oblikovanju krajevne samouprave

ter pri urejanju prijetnejšega in lepšega življenja.

Krajani obeh krajevnih skupnosti se zavedajo, da s samim podpisom listine sodelovanje med njimi ne bo mnogo večje, in da so bile z

njo le potrjene že doslej spleteno vezi. Zato so si že zadali program skupnih aktivnosti, s katerimi bodo še obogatili dosežene rezultate.

B. Z.

Tudi z udarniškim delom do ciljev

V krajevni skupnosti Šoštanj si prizadevajo, da bi naloge, ki so si jih zastavili za letošnje leto, kar najhitreje uresničili. Cene pač naglo skačejo in dražijo dela, poleg tega pa je leto pogosto kar prehitro naokrog in kaj lahko se zgodi, da nekatere obveznosti ostanejo neizpolnjene.

Ena najpomembnejših nalog je v letošnjem načrtu dokončanje toplovodnega omrežja v središču Šoštanja. Sekundarni del tega omrežja so dogradili že v preteklem letu, v letošnjem pa je potrebno zgraditi še primarni vod, tako da bodo tudi tu stanovalci dobili težko pričakovano mestno ogrevanje.

Med nalogami je tudi dokončanje nekaterih komunalnih objektov, ki jih v preteklem letu niso uspeli urediti. Pri izvedbi teh opravil bodo s prostovoljnimi delom marsikaj postorili krajani sami. Končno, saj je bilo to že nekajkrat v planu, bodo v Šoštanju regulirali hudournik ob Šlandrovi cesti. Problem so začeli razpletati lansko leto, ko so se temeljno vodno skupnostjo dogovorili, da financira njegovo ureditev.

Dela bodo kmalu končana in tako se bodo sedaj lahko lotili tudi ureditve pešpoti na Pusti grad, ki teče ob tem hudourniku.

V letošnjem programu imajo tudi zasaditev 88 dreves v spomin na tovariša Tita. To željo doslej niso mogli uresničiti, ker so bile površine, na katerih bodo postavili ta drevesa, zaradi izgradnje komunalnih objektov, povsem razkopane.

Med pomembnejšimi nalogami je gotovo tudi izgradnja telefonskega omrežja. Šoštanj je trenutno ena tistih krajevnih skupnosti, kjer ni problem za pridobitev priključka. Sedaj imajo podpisanih več kot 110 pristopnih pogodb. Pristopna cena je 50 tisoč din, vendar pa morda ne bo v celoti zadoščala in jo bodo ob ureditvi omrežja še nekoliko povišali.

Skrbno načrtujejo tudi nadaljnjo ureditev rekreacijskega centra na prostoru ob jezeru. V letošnjem letu želijo tu urediti balinišče, saj je zanimanje za to rekreacijo v kraju precejšnje.

Sicer pa bodo, zatrjujejo na krajevni skupnosti, še večjo

skrb kot prejšnja leta, namenili urejanju okolja. Pred prazniki so že opravili nekaj udarniških ur, z aktivnostmi pa bodo nadaljevali tudi v prihodnjih mesecih.

B. Zakošek

STRAŽA — V zaselku Straža ob partizanski cesti v Starem Velenju so krajani v prazničnih dneh opravili dela pri izgradnji toplovodne podpostaje, dokončujejo pa tudi že sekundarno omrežje.

L. O.

ZA GRADOM — V zaselku Za gradom v krajevni skupnosti Staro Velenje so krajani pričeli graditi sekundarno toplovodno omrežje. Trasa je dolga 2,6 kilometra, vrednost naložbe je 22 milijonov dinarjev, krajani sami pa bodo še letos opravili okoli 40 tisoč udarniških ur.

L. O.

Na Golteh živo

Med prvomajskimi prazniki, ko ljudje iščejo razvedrilo po raznih krajih naše domovine, jih je nekaj pokukalo tudi na bližnje Golte. Zima, kot da bi se hotela oddolžiti za svojo letošnjo zamudo, še ne misli oditi. Spomladanska smuka na nižinskih smučiščih je bolj izjema kot pravilo, zato je treba žičničarje pohvaliti, ker vlečnice obratujejo. V sončnem torkovem dnevu je po zasneženih strminah vijugalo približno 150 smučarjev. Utrinek ob vlečnici »Stare stene«.

Aleš Ojsteršek

• SREČANJE •

Lucija Nežmah

Ob obisku v gorenjski temeljni organizaciji Gradbeni elementi smo pri opravljanju vsakodnevnih delovnih obveznosti za kratek čas zmotili Lucijo Nežmah. Kot so nam kasneje povedali njeni sodelavci, smo se pravilno odločili.

Naša sogovornica je zvesta Gorenju že celih 25 let, v obratu Keramike v vasi Gorenje pa služi kruh osem let, in sicer kot mojster na prebralni liniji. Njeni spomini na prve korake pred 25 leti v Gorenju so še zelo sveži. „Povsem drugače je bilo takrat kot je danes. Veliko smo delavci morali delati z rokami. Ženske

sno morale prijeto za vsako delo, tudi za povsem moško. Mraz, sneg, veter, dež nas pri opravljanju delovnih nalog ni smelo motiti. Ko smo gradili sedanji obrat Keramike, smo ženske strege zidarjem. Treba je bilo delati vse po vrsti. Danes pa so težka opravila zamenjali tekoči trakovi, razna dvigala, hale so ogrevane... Čeprav je marsikatero delovno mesto fizično precej manj obremenjeno, je kljub temu naporno. „Kot pravi Lucija, o razmerah v Gorenju pred četrto stoletje rada pripoveduje svojim

sodelavkam, posebej takrat, ko „pojamrajo“ zdaj o tem, drugič o drugem. Mnoge med njimi kaj malo verjamejo njeni pripovedi.

Čeprav je Lucijino delo zelo zahtevno, odgovorno, ga z veseljem opravlja. „Zadovoljna sem. Rada prihajam na delo, med sodelavce. Opravljam sicer kar odgovorno nalogo. Določiti moram kvaliteto vsake keramične ploščice, barvo, debelino. Včasih je tudi po 10 različnih odtenkov hkrati. Tako kot na samem začetku delovnega dne določim jaz, delajo kasneje vsi prebralni linijo. Zbranost, natančnost igrata pri vestnem opravljanju delovnih obveznosti pomembno vlogo. Vsak dan pregledamo tudi do 4200 kvadratnih metrov keramičnih ploščic, kar niso mačje solze. Kadar so ploščice slabše kakovosti, se pošteno namučimo.“

Sogovornica je pridna in vestna delavka. Vodi skupino 33 delavk, s katerimi se dobro razume. Včasih je malo „tečna“ kot sama pravi, vendar njene sodelavke dobro vedo, da ima prav. Le z dobro opravljenim delom bodo kaj zaslužile, hkrati pa pomagale pri opravljanju težav svoje delovne organizacije. Po besedah naše sogovornice, je

pripravljenost pomagati vsak po svojih močeh v tem kolektivu velika. Geslo delati čimbolje in kar največ narediti je pri njih že stara praksa. „Teh načel ni težko uresničiti, če ima človek voljo in rad dela.“ In Lucija je ena takih, ki poprime prav za vsako delo. Zato so ji gotovo zaupali tudi takšno odgovorno in zahtevno delo na prebralni liniji.

Govorila je o današnjem srečanju je prijetna sogovornica. Že v začetku pogovora je povedala, da ne bo na zastavljena vprašanja odgovarjala po ovinkih, ampak naravnost in po domače. Lucija je Lubenka. Pred leti pa sta si z možem ustvarila toplo zavetje v Gavcah. Po težkem in napornem delu jo čaka kopicica opravljenega dela. Prostege časa skorajda nima. Vedno je treba kaj postoriti to ali ono okrog hiše, na vrtu, popoldne popazi še na vnuka. „Tudi bolnemu možu moram nameniti precej časa. Včasih človek resnično ne ve, kje bi se prej oprjel dela. Zato je tudi moje delo v družbenopolitičnih organizacijah v tozdu Gradbeni elementi tako zelo skromno. Zato se toliko bolj trudim, da bi svoje vsakdanje delovne obveznosti kar najbolje opravila,“ je končala svojo pripoved Lucija Nežmah.

Vrsta proslav in prireditev

Tudi v Gornji Savinjski dolini so z vrsto slovesnosti in najrazličnejših prireditev obeležili minula praznika. Proslave so pripravili v vseh večjih krajih in na njih podelili priznanja najzaslužnejšim krajanom. To seveda ni bilo vse. V mozirskem kulturnem domu so razstavo ročnih del pripravili tamkajšnji upokojnenci, v Solčavi so zanimivosti s tega

področja javnosti predstavili v združenem domu, v galeriji mozirskega kulturnega doma pa je do 11. maja na ogled razstava kulturne in naravne dediščine Gornje Savinjske doline. V posameznih krajih so pripravili tudi športne in druge prireditve, tradicionalna kresovanja pa je v precejšnji meri pokvarilo slabo vreme.

Osrednja proslava v počastitev obeh praznikov je bila v petek, prav tako v Mozirju.

Slavnostni govornik je bil sekretar občinske konference SZDL Zdravko Novak, slavje in podelitev priznanj pa so dopolnili z revijo pevskih zborov (na sliki), na kateri so sodelovali pevci in pevke iz vse Gornje Savinjske doline.

Športno društvo Vrbovec

Uspel 6. nogometni maraton

Marljivi člani športnega društva Vrbovec iz Nazarij so letos že šestič zapored popestrili prvomajske praznične dni z zanimivo športno prireditvijo. Beseda je seveda o zdaj že uveljavljenem in priljubljenem nogometnem maratonu. Na njem se vsako leto pomerita moštvi mladih in starih, po tri šestčlanske ekipe z dvema rezervama na vsaki strani torej. Tudi letos vseh 24 ur ni manjkalo zanimivih in zagrizenih bojev, čeprav so »stari« kaj kmalu visoko povedli in njihova zmaga tudi letos ni bila vprašljiva.

Izkušnost starejših je bila le pretrd oreh za zagnanost mlajših, ki so na koncu klonili z rezultatom 175:113. Tudi na vrhu najboljših strelcev so se zvrstili nogometaši iz vrst starejših, najučinkovitejši pa je bil Žarko Benetek z 31 zadetki, pred Kopusarjem in Kekcem. Vseh 24 ur od četrtka do petka zvečer gledalcev ni manjkalo, kako tudi ne, saj so bili boji zanimivi, pa tudi »gostinska« ponudba je bila dobra (dokler ni nekaj dobrin zmanjkalo).

Vreme je bilo za srečanje dokaj ugodno, le proti jutru je igralce zmotilo babje pšeno, ki je v nekaj minutah prekriko igrišče. Sicer pa so si premočni nogometaši lahko pomagali v bližnjem domu nazarskih gasilcev, ki so jim tudi tokrat ponudili svoje tople in suhe prostore za prepotrebni počitek in

oddih. Prireditve je tudi tokrat v celoti uspela, z neresnostjo se je izkazal le eden izmed sodnikov, ki

je požrl besedo in se ni pojavil na igrišču. Nasvidenje torej prihodnje leto.

K prepričljivi zmagi starejših so največji delež prispevali Vodeb, Benetek, Napotnik, Kopusar, Papež in Opalin, ki so bili, tako kot lani, tudi letos najbolj učinkoviti v napadu in najboljši v obrambi

Razstava rjavega goveda

Rejci utrdili mednarodni ugled

Na predpraznični četrtak so v Mozirju že tretjič doslej gostili in pripravili medobčinsko živinorejsko razstavo. Letos je imela razstava še posebej velik pomen, saj je pomenila delovno dopolnitev 11. evropske konference rejcev rjavega goveda, ki je bila na Bledu. Zaupanje organizacijskega odbora evropske konference pomeni veliko družbeno in strokovno priznanje rejcem na Savinjsko-saleškem področju za velike rejske dosežke in izredne rezultate pri pospeševanju pretežno hrbovitega kmetijstva.

Obiskovalcev od blizu in daleč ni manjkalo, posebej seveda velja omeniti številne predstavnike družbenopolitičnega in gospodarskega življenja, živinorejske, veterinarske in kmetijske strokovnjake, posebne dobrodošlice pa so bili deležni strokovnjaki in rejci rjavega goveda iz držav srednje in južne Evrope, Turčije in Združenih držav Amerike. Vsem skupaj je 39 rejcev iz Gornje Savinjske doline in 6 rejcev iz Saleške doline predstavilo 112 najboljših živali. Te so izbrali izmed 4.500 živali v savinjski in izmed 2.500 živali v Saleški dolini.

Morda je zanimiv podatek, da so razstavljene krave, prvesnice in plemenske telice potomke 44 bikov. Največ potomk in sicer 14, je

»imel« na razstavi bik »Merx«, ki je 100-odstotno ameriške krvi, sledita mu »Norman« z 10 in »Nol« z 8 potomkami, v obeh pa se pretaka 50 odstotkov ameriške krvi. To je pomembno tudi zaradi tega, ker so izredni rejski dosežki med drugim tudi posledica načrtnega uvajanja visoko kakovostne ameriške krvi goveda rjave pasme.

Usmeritev v živinorejsko kmetijsko proizvodnjo, specializacijo znotraj nje in naslonitev na krmo z intenziviranega travinja so narekvale geografske, podnebne in gospodarske značilnosti Savinjsko-saleškega območja. Izbor rjave pasme za to rejsko območje je bil premišljen in strokovno utemeljen ukrep. Načrtno delo selekcijske službe je omogočilo načrtno reprodukcijo, oboje so s strokovnim znanjem in velikim prizadevanjem dopolnili veterinarji, pospeševalci in drugi strokovnjaki in če k temu dodamo še neutrudne napore živinorejcev, potem se ne smemo čuditi izrednim dosežkom v zadnjih treh desetletjih.

Število plemenskih govedi se je v tem času skoraj podvojilo, njihove proizvodne sposobnosti pa so se nesluteno povečale. V umetno osemenjevanje je sedaj zajeto 95 odstotkov govedi rjave

pasme in prav tolikšen odstotek plemenic, ostalih 5 odstotkov pa je v naravnem pripustu, za kar je na voljo 5 plemenjakov. Mlečnost krav je danes trikrat višja, kot na začetku selekcijskega dela, vse skupaj pa so dosegli pretežno z doma pridelano krmo. Savinjsko-saleško območje ima 16.000 hektarov travnatih površin in daje letno na trg 13 milijonov litrov mleka in 1.300 ton mlade pitane govedi, hkrati pa na leto zredi še 1.500 plemenskih telic za obnovo lastnih osnovnih čred in vse več tudi za prodajo.

S pospešenim uvajanjem rjave pasme so pričeli leta 1950, s selekcijo govedi in umetnim osemenjevanjem leta 1951, z organiziranim odkupom mleka 1964, z usmerjanjem kmetij v specializirano tržno prirajo mleka in mesa pa šele leta 1967. Očitno je torej, da doseženi rejski uspehi potrjujejo velik in skokovit napredek. Najlepši dokaz zato so visoke strokovne ocene najvidnejših živinorejskih strokovnjakov in udeležencev evropske konference rjavega goveda. Obenem te ocene pomenijo dragocen kazipot in veliko spodbudo za doseganje še lepših uspehov.

Da je razstava resnično uspela potrjujejo tudi besede predsedni-

ka evropskega združenja rejcev rjavega goveda prof. dr. Jožeta Ferčerja na sklepnem delu razstave. Posebej je pohvalil vse rejce na tem območju in vse strokovnjake, ki so prispevali svoj delež k tako velikim in obetavnim dosežkom. Ti morajo biti velika spodbuda vsem rejcem v Sloveniji in seveda še posebej na savinjsko-saleškem

področju, »saj je brez dvoma, da je bila to doslej najlepša razstava rjavega goveda v Sloveniji«, je poudaril prof. dr. Jože Ferčej. Na koncu je izrazil tudi svoje prepričanje, da bo ta razstava nedvomno še utrdila ugled naših rejcev in strokovnih delavcev v evropskem združenju rejcev rjavega goveda in v širokih mednarodnih vrstah.

Znova se je potrdilo tudi nenapisano pravilo, da najlepša krava ni tudi najboljša. Ta naslov si vsekakor zasluži SORA, rejca Jožeta BRINOVSKA iz Ljubije pri Mozirju. Sora se namreč ponaša s povprečno mlečnostjo 7.619 litrov mleka, in najvišjo 9.109 litrov kar je zagotovo slovenski rekord, najverjetneje pa tudi jugoslovanski.

Odmevnost in pomen razstave je potrjevala tudi množica snemalcev in zlasti fotoreporterjev iz vseh koncev in krajev, ki niso hoteli zamuditi enkratne priložnosti. Prenekateri je sicer »pomotoma« stopil v kakšen kravjek, ki so jih krave nič kaj uvideno puščale na razstavnem prostoru. Pa kaj zato, pomembni so lepi posnetki.

Komunalno podjetje

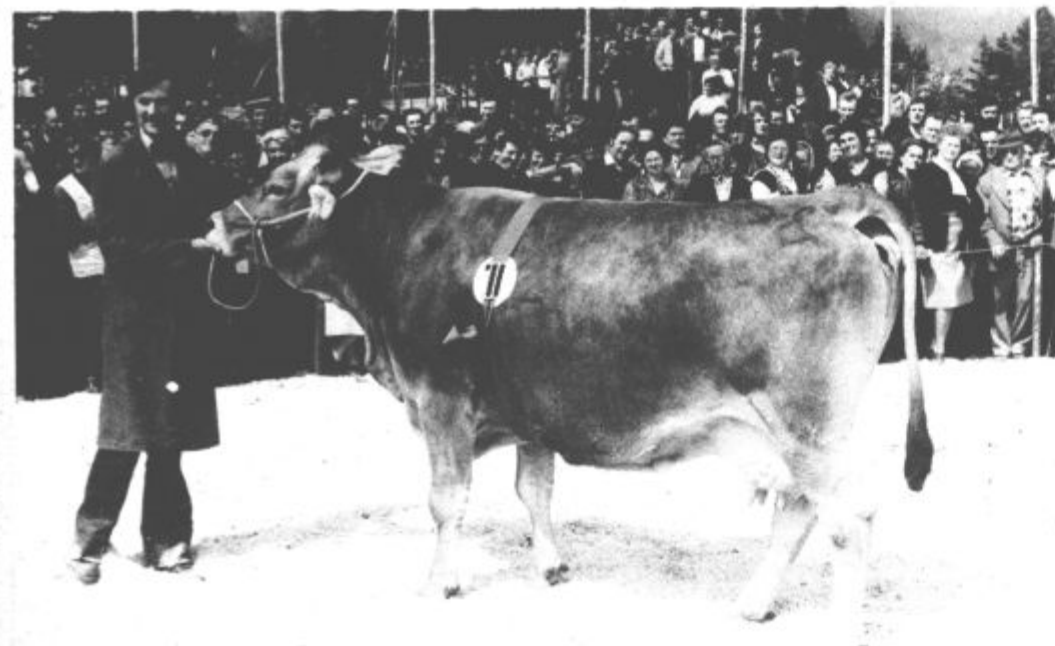
Zagotoviti obstoj in napredek

O tem, da je komunalna dejavnost v Gornji Savinjski dolini še kako pomembna, ni treba izgubljati besed. Več pa bi jih kazalo zapisati o težkem gospodarskem položaju te dejavnosti, s tem predvsem Komunalnega podjetja Mozirje in njegovih delavcev. Komunalno podjetje je seveda posebnega družbenega pomena, zato so se v mozirski občini razreševanja težav lotili z veliko mero zavzetosti.

Vzroki za velike težave v Komunalnem podjetju niso zgolj posledica sedanjih zaostrenih razmer, ampak se predvsem posledica bolj ali manj neuspešnih poslovnih odločitev v preteklosti. V tem kolektivu so namreč v minulih letih iskali dodatne vire prihodka v dopolnilnih dejavnostih, ki so terjale znatna finančna sredstva, ta pa so črpali na račun osnovne, to je komunalne dejavnosti. Nove usmeritve žal niso bile uspešne, saj niso vrnile niti vloženi sredstev. Posledica tega so izgube, stečaj temeljne organizacije Kovinarstvo na Rečici ob Savinji in likvidacija temeljne organizacije Učila v Bočni.

Napori družbene skupnosti, da bi skupno razrešili težave, niso bili dovolj učinkoviti. Stvari so se pričele koreniteje urejevati šele po uvedbi ukrepov družbenega varstva v novembru leta 1982. Ob že omenjenem stečaju in likvidaciji dveh temeljnih organizacij so vse moči usmerili v okrepitev komunalne dejavnosti. Bistveno so zmanjšali režijo, povečali delovno disciplino, izboljšali odnos do uporabnikov storitev in podobno.

Seveda pa težav še vedno ne manjka. Osnovna sredstva so izrabljena, cen komunalnim storitvam ne morejo dvigovati in kolektiv je še vedno v težkem gospodarskem položaju. Skupni napori za premagovanje krize bodo zato nujno potrebni. Perč problem so tudi nizki osebni dohodki, ki za 30 odstotkov zaostajajo za povprečjem občinskega gospodarstva, da o jubilejnih nagradah in podobnem sploh ne govorimo. Posledica tega je bila velika fluktuacija delovne sile, kar je materialni in družbeno-ekonomski položaj delovne organizacije le še poslabšalo. O položaju v Komunalnem podjetju so temeljito razpravljali tudi člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje. Za izboljšanje trenutnega stanja in boljši položaj v naslednjih letih so izoblikovali vrsto stališč in predlogov, bistvo reševanja komunalnega gospodarstva pa je v povezanosti s samoupravno komunalno interesno skupnostjo.

Vse živali na razstavi so lahko v ponos svoji vrsti. Prav zato je imela posebna komisija tujih strokovnjakov težko delo, da je med njimi izbrala najboljšo. To laskavo priznanje si je prislužila JAVA, rejca Jožeta ERMENCA iz Bočne. Njena povprečna mlečnost je 5.039 in najvišja 6.856 litrov mleka, pri odločanju pa so člani komisije upoštevali seveda tudi druge lastnosti.

Iščemo najstarejšo fotografijo

M. G. V. WÖLLAN. Erinnerung an die Fahnenweihe 1912.

V tej rubriki danes objavljamo dve fotografiji naše bralke Marte Trampuš iz Titovega Velenja. Prva fotografija je iz leta 1912, ko je bilo ustanovljeno prvo organizirano mešano pevsko društvo v Titovem Ve-

lenju. Druga fotografija pa je iz leta 1934. Posneta pa je bila ob ustanovitvi prve strelske družine v Titovem Velenju.

Prgišče misli

Toliko časa je pisal, da so ga odpisali.

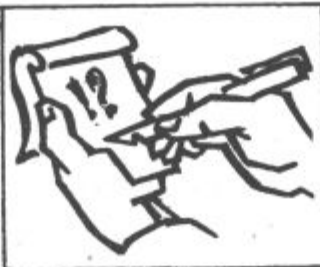
Lačna čebela najde med v najglobljih skrivatiščih.

Kar si, to bodi ves in cel, ne pa razkosan, ne le del.

Podobnih precej je na svetu, brez žuljev na rokah žive.

Jezikovno kultiviranje je velika bitka.

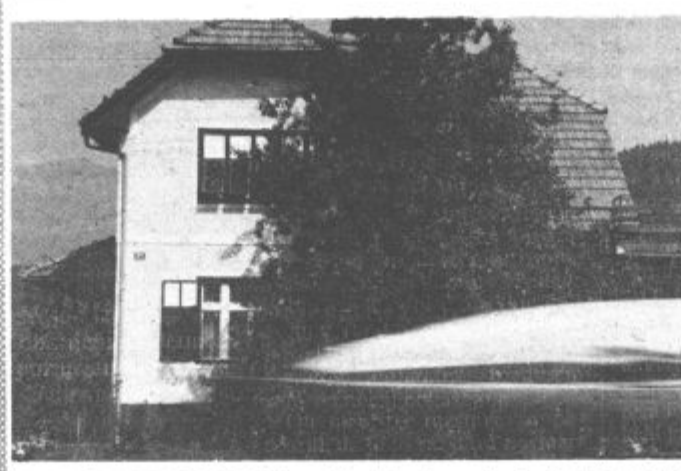
Ali premore človek še kaj bolj plemenitega, kot je pogum.

Strel v poletje

Kdo je lastnik stranišča?

Verjetno še dolgo ne bi vedeli, da sanitarni na velenjski avtobusni postaji nimajo lastnika, če se tam kaj pred kratkim ne bi zamašilo. Prišli so delavci Vekosa s posebnim avtomobilom in opravili potrebno delo. Toda po opravljenem delu se je zataknilo. Nihče od tistih, ki imajo poslovne prostore na avtobusni postaji, namreč ni hotel podpisati delovnega naloga. Vsi po vrsti so zagotavljali, da niso lastniki prostorov, v katerih so sanitarije. Seveda delavcem Vekosa ni ostalo nič drugega kot to, da so presenečeni in brez podpisa odšli. Kdo je lastnik in kje se skriva, pa je zdaj (morda pa ne več) še uganka.

NEPRIČAKOVAN OBISK — Ni dolgo tega, ko je Spodnja Rečica obiskalo nekaj, kar bi lahko bilo neznani leteči predmet, neka vrsta letkega krožnika, ali nekaj podobnega. Le kaj so skrivnostni obiskovalci iskali? Morda so se zanimali za naše lepote, (ne)delo, morda za kaj drugega. Vse skupaj seveda ni res, posnetek pa je le posrečen.

Šestjavič maršal: LOM	NAPRAVA ZA SKLOPLA- NJE	ŠZEK KOS BLAGA	URADNIK Z DOLOČE- NIM RESORČEM	TUJE MOŠKO IME	ČRESLO- VINE KABLIN- STROJILA	POKRAJINA V JUBOVČH ŠPANIJI	LOVEC NA RAKE
SLOVENSKI PEŠNIK IN PIŠATELJ (1846-1912) Zemlja...	PREPRAVE ZA KRESANJE	INŽENIR ŠNAKŠPE- LEKOV KRALJ...					
GRAM	KRAJ OB IZLIVU SAVINJE	KRAJ OB VZNOŽJU PRUŠKE GORE	VELIKA PRIPOMBA PEŠNITEV ZRNČKO IME		RANOCEL- NIK PROPAGA- NIZ		
NAJVEČJI KONTI- NENT					VODITELJ OKTOBER SOCIALIS- REVOLUCIJE		GLAVNI ŠTEVNIK
DOBRA PALEZO- NIKA					ERRICO CARUSO MEMBRANA	KOBALT	TERMO- ELEKTRANI BANKOVCI FRANCOZI TEVČIČI
MALIK				GORA V ŠVICI		PRISTANI- ŠE V MORAVSKI MRAVČNA PAJAVINA	
SREBŠTVA ZA LAKIRANJE				PRETIRAN ČUSTVENOST SARAJEVO KREMLIN- ŠE			INDUSTRIJS- KI KRAJ OB LIMU
KOSITER		MOŠKO IME ŠPORTNIK KI TEČE					BRDJE ZA SEKANJE
INSTRUMENT S PIETUMI STRUNAMI					VELIKE IŠ- TOKAM PO- DOBNE PITE SESTA DOBA PALTOBUKA		
KRAJ NA KREZANSKEM					STRAJAR, ČUVAJ ŽID		
VPLOVITEV LADJE V DOK						DVOJSKI UČITELJ Minatši Zvan	
ŽUŽELKA S PEKOCIM PIKOM			NAJVIŠJE GORSTVO V GRNI GORI				
KRATICA TEKSTILNE TOVARNE V ČAKOVCU			PUŠČANJE PARE V TURBINO				

Skeleča turistična kopriva

Nedelja je, lepa, sončna, topla, prava pomladanska. Savinjski gaj se obiskovalcem predstavlja v vsem svojem razkošju. Obiskovalcev od blizu in daleč na stotine. Uživajo v gaju, ob ribnikih, na sprehodu ob Savinji. Zares toplo je, oglaš se žaja, tudi želodec pričakuje kakšno dobroto. Naj bo kriza takšna ali drugačna, za hrano in pijačo se bo že našel kakšen dinar. Pa kaj, če ga nihče noče vzeti. Stevilne mize in stoli ob Turistovih prostorih pred vhodom v Savinjski gaj ponujajo le hladno senco. Že spet. Le senca, nič več in

nič manj. V sosednjem kegljišču gneča. Tamkajšnji gostinci garajo, da imajo le vsak po dve roki. Pohvale vredna je njihova marljivost, ne glede na to, pa številiim žejnim in lačnim le ostaja mučen občutek čakanja, gneče in pririvanja za osvežilni napitek, za dobroto na žaru, za ... Le dober teden nazaj so na istem prostoru s skupnimi močmi zadovoljili še večjo množico obiskovalcev in bili deležni pohval. V nedeljo pa vse po starem, pri Turistu seveda. Res je, da imajo takšne ali drugačne težave, ki pa goste najbrž prav malo zanimajo. Radi

bi zapravljali, pa ne morejo. Če tukaj niso mogli, bodo drugič drugje. Če torej Turisti ne zmore zagotoviti gostinskih uslug, naj jih kdo drug, kdorkoli. Tulpani bodo odcveteli, šolski izleti se bodo pričeli in končali, dinarji pa splavali po vodi. Zakaj načrti (bolj iluzije) o razvitem turizmu, če gostom ne znamo (nočemo) postreči niti s sendvičem in sokom? Na veliko žalost lahko sem prštejemo tudi naslednji biser — Logarsko dolino. Pa kaj zato, saj imamo stališča, sklepe, načrte, ideje ... in lačne in žejne goste.

Urejeno naselje

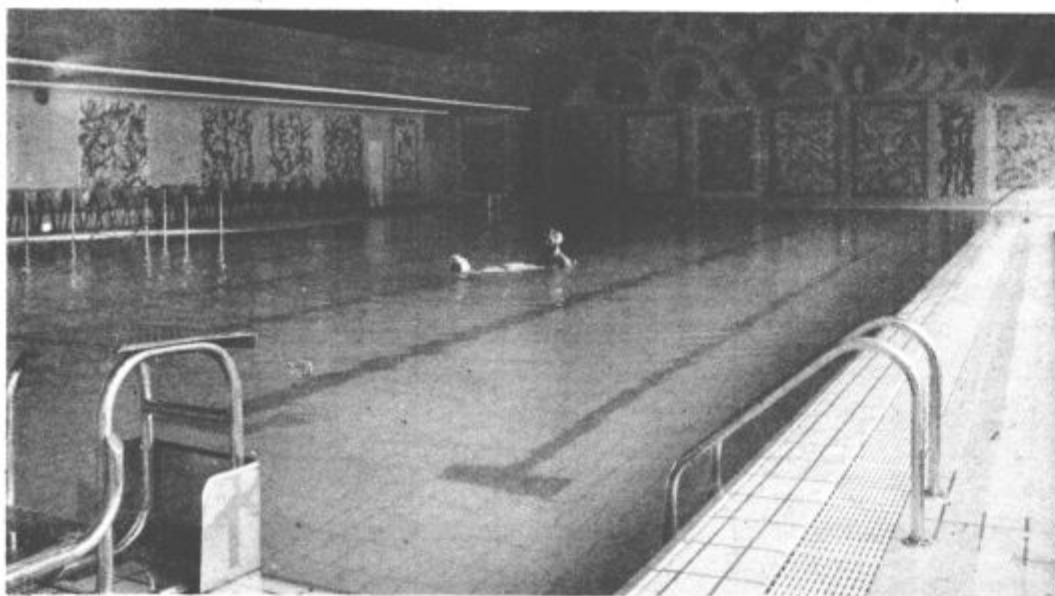
Po sliki bi človek sodil, da je novo naselje Šalek Gorica zgledno urejeno in organizirano. Pa vendarle ni povsem tako. Precej prometnih zagat slednje skuša reševati krajevna in skupščinska samouprava, kar ne morejo rešiti. Vzdrževanje okolice stanovanjskih blokov je v več primerih slabo rešeno, saj stanovalce kaj malo zanima prostor izven stanovanja. Nič kaj boljši ni odnos lastnikov stanovanjskih hiš, ki odpadke onakladajo v najbližji gozd oziroma na površine družbene lastnine. O tem so se prepričali krajevni soseske B, ki so nekaj dni čistili gozd pod Trimom in »bogastvo« koristno porabili za prvomajski kres. Bo večja disciplina, ki se obeta na vseh ravneh življenja, kaj prinesla tudi k izboljšanju življenja v krajevni skupnosti Šalek Gorica? Jože Miklavc

(Ne)razvjenost — če ni dreves, so dobri tudi bobni

Vesna

Prvi koraki na področju poslovnega turizma

Zdraviliško hotelski objekt Vesna v Topolšici je začel obratovati tik pred koncem lanskega leta. Kmalu po otvoritvi so se pojavile pomanjkljivosti — ene zaradi slabe izvedbe del, druge zaradi neuigranega osebnja. Vsaka težava pa je med gosti in kasneje ostalimi občani brž naletela na odmev in na koncu je bil v govorinah, ki so kopržile, novi hotel že skorajda v razsulu. O tem, koliko so govorice točne, o dosedanjem poslovanju in usmeritvah Naravnega zdravilišča Topolšica je pomočnik vodje tozd Bojnišnica zdravilišče Topolšica (zadolžen za zdravilišče) Edo Fenko povedal naslednje:

„Vesna je v bistvu še v poskusnem obratovanju, saj pred uradno otvoritvijo ni bilo časa za preverjanje naprav in ljudi, ki smo jih zaposlili šele sredi decembra. Gostje so od hotela visoke B kategorije (opravičeno) pričakovali veliko, zgodilo pa se je kup nevesčnosti, ki so jih ljudje potem še krepko napihali.

Tehnične pomanjkljivosti gredo predvsem na račun hitre gradnje, nezanesljivih naprav (instalacije, dvigala, elektromotorji toplotnih črpalk — zaradi česar je bila hladnejša voda), težave so bile zaradi projekta, ki je bil v nekaterih delih precej površen. Tehnične težave so vplivale na razpoložanje gostov, pa tudi delavcev zdravilišča, poleg tega pa smo ogromno časa porabili za odpravljanje pomanjkljivosti, namesto, da bi se posvetili osnovnemu delu. Mislim, da ljudje na takšne stvari kmalu ne bodo imeli več pripomb, še posebej, če bomo na drugih področjih

delo dejansko opravljali tako kot je treba. Gre predvsem za odnos do gostov (kadrovske probleme v kuhinji in strežbi smo v glavnem rešili, ljudje so se med sabo spoznali in ujeli); odnos do pacientov v medicinskem delu (večina gostov je z medicinsko oskrbo že doslej izredno zadovoljna); kvaliteto hrane moramo nenehno izboljševati, čeprav že imamo številne goste, ki prihajajo v Topolšico predvsem zaradi hrane; ponudbo prostočasnih aktivnosti moramo poperstiti — kar pa je seveda odvisno od sredstev, ki jih bomo imeli na voljo za zgraditev potrebnih objektov; s številnimi prireditvami (ples, kultura) moramo še bolj zapolniti večere — predvsem ob koncih tedna in praznikih, ko zabave in kulture željni občani za to nimajo ravno veliko priložnosti — izredno je uspelo silvestrovanje, pustni dnevi... Skratka — za gosta moramo storiti vse, le tako bomo uresničili naš cilj, da vsak občan vsaj en dan v tednu preživi v Topolšici — bodisi zaradi zdravja, rekreacije ali zabave.

Vseh podatkov o poslovanju v prvih mesecih sicer še nimamo, računamo pa, da smo ustvarili približno polovico prihodka, ki smo ga načrtovali za hotel v polnem obratovanju. Še enkrat poudarjam, da smo v bistvu v poskusnem obratovanju in da imamo sedaj zaposlenih nekaj manj kot tri četrtine predvidenih delavcev. Najbolj se trenutno pozna, da še nismo uspeli pridobiti primernih strokovnjakov za prodajo.

Poslovne usmeritve za v prihodnje so jasne. Naš adut je zdravilna

voda, ugodno podnebje, mirna okolica in kvalitetna medicinska obdelava. Del naših gostov prihaja preko zdravstvenih skupnosti, kljub zaprtosti občin jih je tudi že od drugod precej, pojavljajo pa se že prvi samoplačniki. Velenjskemu združenemu delu smo ponudili preventivne pakete za delavce, ki so izpostavljeni najtežjim duševnim in telesnim naporom, vendar pa razen v REKU, posebne zanimanja zaenkrat še ni bilo. Za uspešno poslovanje zdravilišča pa bo najpomembnejše, pridobiti kar največ tujih gostov — trenutno smo se posvetili tržišču v južni Avstriji. Prve korake v občini delamo na področju poslovnega turizma, partnerji velenjskih delovnih organizacij (zanje smo občutno znižali ceno prenočitve) se v Topolšici dobro počutijo. Za delovne organizacije in ustanove pa smo pripravili že precej uspešnih seminarjev in strokovnih srečanj.

Zanimivo področje je izletniški turizem, za katerega so v Topolšici že določene privlačnosti (za šolske izlete je primerna spominska soba NOB), ki pa ga bomo z ustrežno propagandno akcijo poskušali oživiti, ko bomo imeli za to še več pogojev — predvsem objektov za rekreacijo.

V največji meri želimo seveda privabiti v Topolšico občane tudi na zabavne prireditve in seveda na rekreacijo. V ta namen smo sindikatom v delovnih organizacijah tudi ponudili vstopnice za bazen in savno pod izredno ugodnimi pogoji. Ponudbo na obeh področjih (razvedrilo in rekreacija) nameravamo seveda še poperstiti.

Krajevna organizacija RK Šalek — Gorica

V soboto, 28. aprila, se je sestel zbor delegatov krajevne organizacije Rdečega križa Šalek — Gorica — Beveče na programsko volilno konferenco. Podpredsednik Oštrir, (pozneje je bil izvoljen za predsednika), sam aktiven darovalec krvi s preko petdeset darovanji, je v poročilu o delu v preteklem štiriletnem obdobju povedal vsodbudne uspehe, pri čemer je pohvalil delo v vrstah mladih članov, predvsem na šolah bratov Mravljakov in Veljka Vlahoviča. Ugotovil je, da je 285 članov RK v KS Šalek Gorica, ki šteje okrog 5000 krajanov, skromno število. Zato je naloga vseh članov, da

v vrste pridobi nove in tako razmahne humano poslanstvo v naselju. Jožetu Koprivcu, ki je 45-krat

daroval kri in še nekaterim drugim pa so podelili zlata priznanja republiškega RK. Može Miklavc

Krajanji pomagali pri zasaditvi okolice

Potem, ko je bila 1. septembra leta 1981 odprta osnovna šola bratov Mravljakov kot peta velenjska centralna šola, organizirana s celodnevним poukom, so minila skoraj tri leta. V tem času se je kolektiv znotraj organiziral tako, da je v celoti opravičil program, koncept in namen osnovne šole kot COS. Kolektivu je uspelo urediti okolico vendar pa ne v celoti urediti kortikulturalno zasadištev. To je odvzela posebna komisija pri turističnem društvu, tudi drugim krajanom in ustanovam to ni bilo neznano, prav tako ocena v »Našem času«, kot neurejeno in slabo vzdrževano okolico. Takšno je bilo pač dejstvo. Vendar pa ni bilo za to pravega vzroka.

Glavni so bili trije, in sicer gradnja novega trgovskega centra in naselja Lipa, pomanjkanje sredstev za dograditev šolskega kompleksa in sprotno vzdrževanje preko 10.000 m² zunanjih površin, ki jih v veliki meri koristijo tudi krajanji KS Šalek Gorica.

Konec aprila so se na šoli dogovorili z DO HPH Velenje, da jim pomagajo pri zasaditvi okolice ter pod ugodnimi pogoji omogoči postopno zasadištev šolskih površin. Vendar pa šola z razmeroma skromnimi namenskimi sredstvi ne bi uspela izpeljati naložbe. Zato so povabili krajanje, starše otrok, svoje sodelavce in delavce hortikulture DO HPH Velenje k prostovoljni zasaditvi preko 200 drevesnih sadik in 300 grmovnic. Čeprav je bil odziv krajanov skromen, so ob izdatni pomoči učencev višjih razredov uspeli v nekaj dneh opraviti. To pa je lep zaslužek in prispevek k praznovanju praznika dela, hkrati pa edina možnost, da bo okolica šole in precejšnji del področja KS Šalek Gorica dostojno urejen.

Treba pa je dodati, da se na stotine koristnikov tega parka in igrišča že zmenilo ni za prostovoljno akcijo. Na poziv vodstva šole se je s sedemsto učenci odzvala le dobra desetica, tako pa je težko govoriti o podružbljanju vzgoje in organizacije dela na šoli kot je celodnevno bivanje.

Dokaj brezobzirno je tudi izvajanje gradbenih del v bližini šole, saj so vplivi okolice šole odločilno kvarili (izgled in stanje okolice).

Zdaj, ko so bili storjeni napor, da bo stanje boljše, so na vrsti tudi vsi

krajanji, ki bi naj čuvali pridobitev, in uporabljali šolsko področje (park, igrišča, dvorišča in parkirišča) kot pomemben skupni kompleks, ki bi naj bil v ponos vsem ter dajal zgled otrokom, ki se v šoli pripravljajo na odgovorne življenjske naloge. J. M.

Doklej smrtna past?

Delegati zbora KS so na zadnji seji skupščine obravnavali tudi predlog načrta dograditve nekaterih prometnic v KS Šalek Gorica. Na podan predlog je bilo precej polemik in delegati niso podprli prvotnega načrta, temveč so ga ponožno dali v strokovno obdelavo.

Upajmo, da bo slednjič le prišlo do realizacije nedokončanega projekta izgradnje prometnic, med njimi tudi do odprave smrtnih pastí, ki čaka iz dneva v dan, da bo terjala žrtve. Na cesti Veljka Vlahoviča se pločnik pre-

kine pri zasebniku, ki ne dovoli izgradnje nekaj metrov pločnika na njegovem zemljišču. Menda gre za »stare zadeve« in da ima svoj »prav« lastnik. Nekaj že mora biti na tem, saj prizadevanja najvidnejših organov občine, Postaje milice, SPV inšpektorjev idr. ne rodijo nobenih uspehov. Doklej bomo sklanjali glave pred »pravdo«, ki je smrtna past za najmlajše, mogoče tudi za povsem slučajne sprehajalce, delavce, turiste, krajanje?

Jože Miklavc

Pozor, asfalt!

Čeprav je v naši občini le še malo cest brez asfaltne prevleke, so tu in tam še pomembni odseki cestnih povezav iz zanesljivega makadama (ki se z nekaj lopatami gramozno uspešno poravnava). Medtem pa je vse težje vzdrževanje dotrajanih asfaltnih cest in žal tudi skoraj novih cest, ki propadajo zaradi slabe gradnje ter opuščenja pravočasne sanacije po izgradnji.

Krajanji Belih vod in Florjana so si na prehodu iz makadamske ceste v asfalt postavili nov prometni znak, ki opozarja, da se bliža asfalt. Čeprav je znak na poziv uradne osebe zdaj odstranjen, pa je razmislek vredno, če ne bi takšnih znakov veljalo postaviti na številnih drugih mestih (J. M.)

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja

Obvezno zavarovanje kmetov po starem in novem

Najnižja starostna pokojnina za združenega kmeta in člana njegovega gospodarstva, ki se zavaruje od osnove, ki ni nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, to je 4. osnova, brez upoštevanja varstvenega dodatka in ob upoštevanju najnižje pokojnine, ki se odmeri od najnižje pokojninske osnove, ki je vsako leto določil skupnost, za leto 1984 znaša 11868,84 dinarjev na mesec, je:

— moški za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 65 let — 35 % = 4154,09 dinarjev na mesec
— ženske za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 60 let — 40 % = 4747,53 dinarjev na mesec

Možna pa so še naslednje variante:

— moški za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 60 let — 45 % = 5340,97 dinarjev na mesec
— ženske za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let — 55 % = 6527,86 dinarjev na mesec
— moški za 30 let pokojninske dobe in ob starosti 60 let — 65 % = 7714,74 dinarjev na mesec
— ženske za 30 let pokojninske dobe in ob starosti 55 let — 75 % = 8901,63 dinarjev na mesec
— moški za 40 let pokojninske dobe — 85 % = 10088,51 dinarjev na mesec
— ženske za 35 let pokojninske dobe — 85 % = 10088,51 dinarjev na mesec

Najvišja možna starostna pokojnina za združenega kmeta in

člane njegovega gospodarstva, to je 10. osnova je:

— moški za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 65 let — 35 % = 19811,01 dinarjev na mesec

— ženske za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 60 let — 40 % = 22641,16 dinarjev na mesec

Druge možnosti pa so še:
— moški za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 60 let — 45 % = 25471,30 dinarjev na mesec

— ženske za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let — 55 % = 31131,59 dinarjev na mesec

— moški za 30 let pokojninske dobe in ob starosti 60 let — 60 % = 33961,74 dinarjev na mesec

— ženske za 30 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let — 75 % = 42452,17 dinarjev na mesec

— moški za 40 let pokojninske dobe — 85 % = 48112,46 dinarjev na mesec
— ženske za 40 let pokojninske dobe — 85 % = 48112,46 dinarjev na mesec

Mesečna obremenitev za 10. osnovo je 10995,92 dinarjev, letna pa 131951,04 dinarjev.

Združeni kmetje, ki se zavarujejo od osnove, ki ni nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko osnovo, to je 4. osnove ali višje, borci NOV pred 9. septembrom 1943 oziroma do

13. oktobra 1943, imajo pravico, da se jim odmeri pokojnina, najmanj od pokojninske osnove, ki ustreza povprečnemu mesečnemu osebnemu dohodku delavcev v SR Sloveniji v zadnjem koledarskem letu, pred uveljavitvijo pokojnine, povečanemu za 17,65 %; tako imenovana zajamčena pokojninska osnova, ki znaša od 1. januarja 1984 dalje 21481,71 dinarjev.

Združeni kmetje ter člani njihovih gospodarstev, ki se zavarujejo od osnove, ki je nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, to je 3. osnove ali nižja si pridobijo pravico le do invalidske, starostne ali družinske pokojnine.

Najnižja možna starostna pokojnina za te zavarovance je odmerjena na osnovi 1. osnove ter znaša:

— moški za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 65 let — 35 % = 2077,04 dinarjev na mesec
— ženske za 15 let zavarovalne dobe in ob starosti 50 let — 40 % = 2373,76 dinarjev na mesec

Druge možnosti so še:

— moški za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 60 let — 45 % = 2670,48 dinarjev na mesec
— ženske za 20 let pokojninske dobe in ob starosti 55 let — 55 % = 3263,93 dinarjev na mesec
— moški za 30 let pokojninske dobe, ob starosti 60 let — 65 % = 3857,37 dinarjev na mesec
— ženske za 30 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let —

75 % = 4450,81 dinarjev na mesec
— moški za 40 let pokojninske dobe — 85 % = 5044,25 dinarjev na mesec

— ženske za 35 let pokojninske dobe — 85 % = 5044,25 dinarjev na mesec
Mesečna obremenitev za 1. osnovo je 1152,82 dinarjev, letna pa 13833,84 dinarjev.

Najvišja možna starostna pokojnina za te zavarovance odmerjena po 3. osnovi je:

— moški za 15 let zavarovalne dobe, ob starosti 65 let — 35 % = 2907,86 dinarjev na mesec
— ženske za 15 let zavarovalne dobe, ob starosti 60 let — 40 % = 3323,27 dinarjev na mesec

Druge možnosti so še:

— moški za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 60 let — 45 % = 3738,68 dinarjev na mesec
— ženske za 20 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let — 55 % = 4569,50 dinarjev na mesec
— moški za 30 let pokojninske dobe in ob starosti 60 let — 65 % = 5400,32 dinarjev na mesec
— ženske za 30 let pokojninske dobe, ob starosti 55 let — 75 % = 6231,14 dinarjev na mesec

— moški za 40 let pokojninske dobe — 85 % = 7061,96 dinarjev na mesec
— ženske za 35 let pokojninske dobe — 85 % = 7061,96 dinarjev na mesec

Mesečna obremenitev za 3. osnovo je 1613,97 dinarjev, letna pa 19367,64 dinarjev (Dalje prihodnjič)

KOLEDAR

ČETRTEK, 10. maja — IZIDOR
 PETEK, 11. maja — ŽIGA
 SOBOTA, 12. maja —
 PANKRACIJ
 NEDELJA, 13. maja — SER-
 VACIJ
 PONEDELJEK, 14. maja —
 BONIFACIJ

TOREK, 15. maja — ZOFIJA
 SREDA, 16. maja — JANEZ

GIBANJE P.

POROKE:

Zvonko Grebenšek, roj. 1960,
 elektrotehnik iz Titovega Velenja
 in Ljubica Salatovič, roj. 1963,
 tekstilni tehnik iz Soljana; Jožef

Felician, roj. 1956, elektrotehnik
 iz Titovega Velenja, in Marija
 Horjak, roj. 1963, kemijski tehnik
 iz Doberne; Jožef Marguč, roj.
 1959, elektrotehnik iz Lepe njive in
 Majda Auberšek, roj. 1963,
 elektrotehnik iz Paškega Kozjaka;
 Zlatko Škorjanc, roj. 1961, strojni
 tehnik iz Laz in Marjeta Sušec,
 roj. 1963, brusilka iz Laz;
 Srečko Novak, roj. 1960, rudar
 iz Titovega Velenja in Mira Gril,
 roj. 1962, dipl. ekonomist iz

Titovega Velenja; Iztok Štahr,
 roj. 1960, elektrotehnik iz Titovega
 Velenja in Marija Plevnik, roj.
 1966, prodajalka iz Mislinje; Jurij
 Apšner, roj. 1959, rezkalec iz Gab-
 berk in Sonja Zerjav, roj. 1959,
 kovinarka iz Titovega Velenja;
 Janko Rebernjak, roj. 1961, strojni
 tehnik iz Titovega Velenja in
 Ivanka Hranjec, roj. 1964, apr.
 adm. tehnik iz Titovega Velenja;
 Miran Svetina, roj. 1961, str.
 ključavničar iz Titovega Velenja in

Marta Obrovnik, roj. 1965, teh.
 risarka iz Gabrk; Branko Biškop,
 roj. 1948, kontrolor iz Titovega
 Velenja in Eva Tamše, roj. 1955,
 administratorica iz Titovega Vele-
 nja; Ivan Paukovič, roj. 1947, ru-
 dar iz Titovega Velenja in Dragica
 Uranjek, roj. 1958, uslužbenka iz
 Titovega Velenja.

ROJSTVA:

Rodilo se je 18 dečkov in 23 dek-
 lic.

SMRTI:

Jožef Korošec, upokojenec iz
 Titovega Velenja, Bračičeva 1, roj.
 1913; Janez Rošer, upokoj. iz Škal
 št. 120/a, roj. 1930; Marija Tam-
 še, upokojenka iz Šoštanja, Ko-
 roška 18, roj. 1905; Jernej Za-
 bukovič, upokojenec iz Šaleka
 št. 44, roj. 1922; Izidor Krištof
 upokojenec iz Titovega Velenja,
 Prešernova 4, roj. 1932.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani in nenadomestljivi izgubi našega ljubega moža, očeta,
 brata in dedka

Izidorja Krištofa

iz Prešernove 4 v Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za nesebično pomoč. Posebna
 hvala Društvu upokojencev, OO ZS Jama Preloge, OO ZS DSK Zračenje, DO APS za izkazano
 pomoč. Hvala tudi HS Prešernova 4, godbi RLV, častni straži, govorniku ter duhovniku za
 opravljen obred.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujoci: žena Veronika, sinova Stanko z družino in Roman ter ostalo sorodstvo.

Utihnila je tvoja harmonika
 iz katere spretno si izvajal
 melodije, onemeli so tvoji prsti in
 zastal korak.
 V srcih naših je praznina in
 globoka bolečina.

V SPOMIN

1. maj je minilo leto dni, odkar nas je zapustil ljubi mož, ata, stari ata

Ivan Grejan

iz Titovega Velenja

Vsem, ki obiskujete njegov grob, prinašate cvetje in prižigate svečke, se iz srca zahvaljujemo.
 Spomin nanj ne bo nikoli zbledel.

ŽALUJOČI: žena Dragica, sinova Janko in Ernest z družinama ter vnučki.

Pomlad bo na svoj vrt prišla
 in čakala, da prideš ti
 in sedla bo na rožna tla
 in jokala, ker tebe ni.

S. Gregorčič

V SPOMIN

15. maja mineva leto, odkar nam je kruta bolezen vzela dragega moža, očeta,
 sina, dedka in brata

Janka Kovačec

iz Šmartnega ob Paki 86

26. decembra pa bo minilo sedem let, ko je usoda preragala nit življenja
 dragemu sinu, bratu in vnuku

Janku Kovačecu

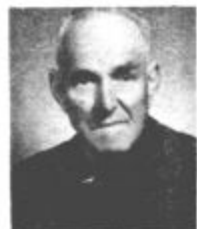
mlajšemu

iz Šmartnega ob Paki 86

tista usoda, ki tako neusmiljeno posega med ljudi. Čas, ki nam obuja spomine, celi tudi rane.

Hvala vsem, ki se ustavite pri grobu s šopkom cvetja in svečko.

V tihi žalosti vsi, ki smo ju imeli radi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega brata in strica

Ivana Ževarta

po domače Oblovega Ivana iz Škal

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti, hvala
 zdravniku Pustovrhu za lajšanje bolečin. Zahvaljujemo se tudi sosedom, posebej družinama
 Friškovec in Kelher za nesebično pomoč, govornikoma Milanu Ževartu in Jožetu Lipniku,
 pevcem ter duhovniku za opravljen obred

Žalujoci: brat in sestrí ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

ob boleči izgubi drage mame, stare mame in sestre

Katarine Medved

rojene RUPNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so jo pospremili na
 zadnji poti, ji darovali cvetje ter nam izrekli sožalje.

Posebno se zahvaljujemo dr. Lazarju, osebju bolnišnice Topolšica, obema govorni-
 koma — tovarišema Maleju in Volku, ter duhovniku za opravljen obred. Hvala tudi
 TUŠ za izkazano pomoč.

Žalujoci: sin Franci z družino ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

ob nenadni boleči izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in
 tete

Rozalije Pogorelc

iz Šoštanja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so z nami
 sočustvovali, darovali cvetje in jo spremljali na zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo dr. Pirtovsku in osebju bolnišnice Vojnik za pomoč ter
 duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: vsi njeni

ZAHVALA

ob boleči izgubi dragega brata

Ignaca Kumpreja

roj. 8. 7. 1936

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nesebično
 pomoč, darovano cvetje, izrečena sožalja in tako številno spremstvo na njegovi zadnji
 poti.

Posebno zahvalo izrekamo kolektivu in sodelavcem GIP Vegrad, Faniki Fijavž,
 Stanetu Hudalesu, za vso nudeno pomoč bolnišnici Topolšica in zdravstvenemu domu
 v Titovem Velenju, kakor tudi duhovniku za opravljen obred in govorniku za poslo-
 vilne besede ob odprtem grobu.
 Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Žalujoci: sestra Zefka z možem, brat Franc in ostalo sorodstvo.

